

# יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' תקנ"ג

עש"ק פ' פקודי, ה' אדר ב' ה' תשפ"ד

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"ד שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקכ"א שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

## מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

### לזכות

הו"ח ר' מרדכי הכהן שיחי' בן מרגרט ע"ה דואק  
לרגל יום ההולדת שלו, ביום ט' אדר

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק  
ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

\*

נדפס ע"י זוגתו

מרת חי' תחי'

ומשפחתם שיחי' דואק

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולעי"נ מרת חי' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולעי"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולעי"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

לפרסם עד שהענין יגיע לידיעת כל אחד ואחת / משיחת פורים התשמ"ז

8 זמן הגאולה

הרמב"ם זועק לכלל יהודי בכל רגע... / פרשת השבוע והזמן העוכחי באור הגאולה

11 המעשה הוא העיקר

הגאולה חבוא בזכות פעולתן של נשים צדקניות שבדורנו / הוראות למעשה בפועל

13 ניצוצות של משיח

מקומו של ה"אוהל מועד" / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה ומשיח

14 כתב יד קודש

להפיץ התומ"צ ולעשות לו ית' דירה בתחתונים / מעלה ההגהה לשיחת אדר"ח אדר התשמ"ם

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו

וילדיהם רחל בת חיה מושקא, לאה שרה בת חיה מושקא,

ישראל רחמים בן חיה מושקא, ומענדל בן חיה מושקא, שיחיו

ולזכות הנא לאה בת ח' רחל, עדינה בת ח' רחל, מרים בת ח' רחל, ועבי בן ח' רחל שיחיו

לזכות ר' ברוך אהרן בן ברוניא סלאווא וזוגתו רייזל פרומא בת ח' רחל שיחיו

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

[נתן לכאו"א מהשלוחים שיחיו: ספר לקו"ש כרך ס"ו (בראשית), לקו"ש פ' משפטים שנה זו, שלשה שטרות של עשר לירות, ושלשה שטרות של עשר דאלאר דאוסטרליא.

אח"כ נתן לכאו"א מהם עוד שלשה דאלאר, ואמרנו דאס איז אויף הוצאות און אויף צדקה-דא. [אח"כ אמרו גדול זכותם ואשרי חלקם פון די עלטערן וואס האבן אויפגע-הארעוועט אזוינע קינדער.

ויה"ר אז אע"פ וואס "בכל אדם מחקנא חוץ מכנו דחלמידו" - זאלן די עלטערן זי יע מחקנא זיין אין זייערע קינדער, און במילא טאן נאכמער דא במקומם, וואס דאס איז דאך אויך א שליחות פון משה"מ הקב"ה, די שליחות פון לעשות לו ית' דירה בתחתונים".

נתן לכאו"א מה שלשה דאלאר. [אח"כ אמרו גדול זכותם ואשרי חלקם פון די עלטערן וואס האבן אויפגע-הארעוועט אזוינע קינדער.

1) ורחקאל א, א. וראה קצוה"ע לחניא ע"י א"י לקו"ש (ח"ב ע' 591 ואילר. ח"ד ע' 1323 ואילר). לקוסי לוי"ב אגרות ע' דעו.  
2) יעשי, א, כז. וראה לקו"ח ר"ס דברים. [אח"כ אמרו גדול זכותם ואשרי חלקם פון די עלטערן וואס האבן אויפגע-הארעוועט אזוינע קינדער.  
3) אבות פ"א סי"ז.  
4) דמיני"א מחבריו כל ימי מ' תרומה.  
5) מכילתא ופרשני ר"פ משפטים. [אח"כ אמרו גדול זכותם ואשרי חלקם פון די עלטערן וואס האבן אויפגע-הארעוועט אזוינע קינדער.  
6) איוב יא, ו. וראה סמו"ר דמס"ו (דברי יום) [אח"כ אמרו גדול זכותם ואשרי חלקם פון די עלטערן וואס האבן אויפגע-הארעוועט אזוינע קינדער.

דקבוע להו דמי.  
70 אהא מחגט אדמו"ר הצ"צ בלקו"ש ח"ב ע' 621.  
91 עקב יא, יב.

10) פנחדרין קה, ב. ובכ"מ. [אח"כ אמרו גדול זכותם ואשרי חלקם פון די עלטערן וואס האבן אויפגע-הארעוועט אזוינע קינדער.  
11) ע"ב ע"ב (א"א יעו"ו פ' הקי"ת) [אח"כ אמרו גדול זכותם ואשרי חלקם פון די עלטערן וואס האבן אויפגע-הארעוועט אזוינע קינדער.  
12) אה"כ אמרו גדול זכותם ואשרי חלקם פון די עלטערן וואס האבן אויפגע-הארעוועט אזוינע קינדער.

# להפיץ התומ"צ ולעשות לו ית' דירה בתחתונים

לפנינו צילומים מיוחדים (מוקטנים) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על סיום השיחה להשלוחים שי' הנוסעים לאוסטרליא – אדר"ח אדר ה'תש"מ, ועל ההערות לשיחה זו (השיחה נדפסה בלקו"ש חכ"ד ע' 512 ואילך)

## פענוח הצילום שלפנינו (הכתי"ק בא בהדגשה):

בקטע הראשון, אחרי התיבות "עשר לירות" הוסיף כ"ק אד"ש בכתי"ק: **ישראליות**. בתחילת הקטע השלישי אחרי התיבות "אח"כ אמר" הוסיף כ"ק אד"ש בכתי"ק: – **לההורים שי' שהיו נוכחים**.

בקטע לאחמ"כ אחרי התיבות "יע מתקנא" הוסיף כ"ק אד"ש בכתי"ק: **(דקדושה<sup>13</sup>)**.

בסוף מחק כ"ק אד"ש את התיבה "להאמהות" וכתב: **"לסבים וסבתות שיחיו שנוכחו"**. ואת השורה הקודמת העביר הרבי לסוף ותיקן בכתי"ק: ונתן לכאו"א מכהנ"ל שלשה דאלאר.

על הנאמר בתחילת השיחה: "זאָל די שליחות זיין מיט גרויס הצלחה, אָנהויבנדיק פון דעם פּאַרן אַהינצו<sup>1</sup>", הוסיף כ"ק אד"ש הערה בכתי"ק: (1) **מתאים להכוונה שגם במשך זמן הנסיעה מתעסקים בהפצת היהדות – באופן המתאים**.

בענין ד"כפליים לתושי" שהוזכר בברכה, כתב כ"ק אד"ש מה"מ בהערה (6) איוב יא, ו. וראה שמו"ר רפמ"ו (דכפליים אינו מוגבל בשתי פעמים ככה. **ומובן שאין סתירה מדחז"ל הובא באגה"ת ספ"ט**).

בקטע המדבר על ביקורם של השלוחים באה"ק בדרך למקום שליחותם, אמר כ"ק אד"ש מה"מ שהביקור צ"ל באופן של קביעות, והוסיף כאן את הערה (7) **ע"ד מחז"ל שלא יעשו הר הבית קפנדריא (ברכות נד, א. וראה שם סב, ב)**.

כמה תיבות אח"כ על המילים "ובפרט אז" ע"פ ה' יסעו", הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בהערה (8) **להפיץ התומ"צ ולעשות לו ית' דירה בתחתונים**.

על התיבה שהוסיף כ"ק אד"ש בסיום השיחה "דקדושה", כתב בכתי"ק הערה: (13) **ע"ד קנאת סופרים תרבה חכמה (ב"ב כא, א. וראה משלי כג, יז. אוה"ת בראשית ד"ה ותקנא רחל (ריח, ב ואילך). וש"נ**).

# לפרסם עד שהענין יגיע לידיעת כל אחד ואחת

אשר ע"י מעשה אחד ויחיד, דיבור אחד ויחיד, או מחשבה אחת יחידה, ביכלתו להביא ישועה והצלה לעולם, כפס"ד הרמב"ם! • ולהוסיף ולהדגיש שעומדים בזמן ד"עקבתא דמשיחא", ובזה גופא - עקבתא דעקבתא דמשיחא, ולכן, הרי זה דבר ברור שהדבר היחיד שעדיין לא נעשה הוא, להביא לידיעתו של כאו"א מישראל שקיום הלכה זו ברמב"ם הוא ענינו הפרטי! • רואים במוחש שזהו הזמן הכי מוכשר והזמן הכי אחרון להביא את הגאולה ע"י "מעשה אחד" • ובפשטות: כשלומדים את הגמרא בסיום וחותרם מסכת סוטה רואים שהכוונה לרגעים אלו • משיחת פורים ה'תשמ"ז – בלתי מוגה

אמנם, לימוד ענין זה היה רק **מזמן לזמן**, עד שבא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו והכריז ב"שטורעם" – "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה!" וציוה להדפיס ולהפיץ את ההכרזה בפירסום גדול וב"שטורעם" דוקא, ולמרות שהיו לו מפני זה קשיים (אינני רוצה להשתמש בביטוי חריף יותר, אף שהיו לו הרבה יותר מסתם קשיים<sup>2</sup>), אעפ"כ המשיך לפרסם את ההכרזה הזו וציוה להדפיסה כדי שתשאר לדורות הבאים אחריו, והענין נמצא בדפוס גם עכשיו, רק שצריך להוריד את הספר מהמדף ולקרוא זאת עוה"פ (אבל לא רק בתור חזרה על הישנות, שהרי אם דברי צדיקים בכלל עומדים לעד, עאכו"כ בענין עיקרי כל כך שהוא עצמו ציוה להדפיס).

א. כיון שהיום אפשר להשפיע על אוה"ע לקיים ז' מצוות בני נח, מובן שנהי' שינוי, למעליותא, במצב העולם, וכן ישנו שינוי, למעליותא, במצב בני ישראל' – והלא דבר הוא.

והביאור בזה יובן בהקדים ביאור כללות הענין דמצב העולם לפני הגאולה (כדלקמן).

הגמרא (בזמנה) קבעה ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה"<sup>2</sup>, לאחרי זה באו רש"י, תוס', הפוסקים, הראשונים והאחרונים, עד לאחרוני האחרונים, ובמשך הדורות כולם למדו ענין זה כפי שהוא בגמרא, ברמב"ם, בפוסקים ועד לאחרוני האחרונים.

(1) כמדובר בארוכה לפנ"ז בהשיחה – ס"י ואילך (התועדויות תשמ"ז ח"ב ע' 613 ואילך).

(2) סנהדרין צז, ב.

\* (2) ראה עד"ז גם בצילום הכתי"ק שמופיע בסוף מדור זה.

וכמדובר כמ"פ – דוקא לדבר בולט לא שמים לב:

ענין הקיצין נמצא כבר בכמה וכמה ספרים<sup>3</sup>, החל מהרס"ג<sup>4</sup>, וכן הרמב"ם<sup>5</sup> וכן בספר "מגילת המגילה"<sup>6</sup>, ועוד, לאח"ז התפרסם גם "קץ" בשם אדמו"ר הזקן<sup>7</sup>, ועושים מכל זה "שטורעם" – אבל לא שמים לב שגם בשיחות שנדפסו בדורנו (וע"ע היו בכתב או נעתקו בקופיר ביותר מהעתקה אחת) – ישנם קיצין החל מ"קץ" שנאמר ע"י אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע על שנת תרס"ו<sup>8</sup> (וכיו"ב, כמוזכר כמ"פ) ועד לקץ שנדפס בימינו ב"הקריאה והקדושה" על שנת תש"ג, תש"ד וכו' (כנדפס שם).

וא"כ רואים שמאז ש"כלו כל הקיצין" בזמן הגמרא, עברו שנים רבות כל כך, עד שבשנת תרס"ו ישב אדמו"ר נ"ע בהתוועדות ואמר "קץ" על שנה ההיא – אבל הענין נשאר רק אצל אלו שהשתתפו בהתוועדות או אצל אלו שהגיע לידם העתק השיחה, ואחר כך לא דיברו ע"ז במשך עשרות שנים, עד שבא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו והחל ב"שטורעם" ד"לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה".

וכאמור – ההדגשה היא על הפירסום בדפוס דוקא, והוא עצמו (במקום אחר)<sup>9</sup> גילה את פתגם הצמח-צדק שענין הנדפס הוא **לדורות** – ובזה התכוין לרמז אודות תוקף הדברים שבדפוס גם לאחרי חיים חיותו בעלמא דין!

(3) כמה מהם הובאו ונסמנו בהערות הרב מרגליות לשו"ת מן השמים (ירושלים תשי"ז) לסי' עב.  
(4) האמונות והדעות מאמר ח פרק ג.  
(5) אגרות תימן פ"ג (קרוב לספור).  
(6) לר' אברהם ב"ר חייא הנשיא (ברלין תרפ"ד).  
(7) ראה סה"ש תורת שלום ע' 237 (ובסה"מ פר"ת ע' שיט).  
(8) ראה המשך תרס"ו בהוספות ס"ע תרל.  
(9) אג"ק שלו ח"ב ע' שבפ.

ומזה מובן, שכל הקיצין שנאמרו בכל הדורות החל מזמן הגמרא ועד לקץ הנ"ל שנתפרסם ונדפס ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, לא נאמרו לשעתם בלבד, אלא שהענין הוא בכל התוקף גם בשנים הבאות, ואם-כן, מתחזקת עוד יותר ("ווערט נאך שטורעמ'דיקער") השאלה "עד מתי"!

ועיקר השאלה היא כיון שמדובר אודות קץ שנאמר ע"י נשיא דורנו וגם מאז כבר עברו עשרות שנים!

ב. והנה, חפשי מה יכול להיות הביאור בדבר עד שהביאור היחיד שמצאתי הוא, שמעתי הענין עבר מ"הנשיא הוא הכל" אל "הכל", היינו לכל אחד ואחד מישראל.

כלומר:

כל עוד ה' הענין ד"הנשיא הוא הכל" וכל אנשי הדור היו מסורים אליו וכו', אפשר ה' לצאת י"ח ע"ז ולומר שהענין שייך לנשיא הדור בלבד, אלא שאעפ"כ בפועל "עדיין לא בא", אבל לאחר ירידת הדורות, כאשר המצב הוא ד"אכשור דרא" בתמי', וביחד עם זה הולכים ומתקרבים לזמן ד"בעתה" ו"אחישה" (כמבואר בסוף דרושי פורים שבשערי אורה<sup>10</sup>) – הרי עכשיו נה' הכרח גדול יותר לעסוק בזה, וממילא הדבר נמסר לכאו"א מישראל.

ובנוגע לפועל – יש לפרסם, ביתר שאת ויתר עוז, עד שהענין יגיע לידיעתו של כאו"א מישראל, אשר ע"י מעשה אחד ויחיד, דיבור אחד ויחיד, או מחשבה אחת יחידה, ביכלתו להביא ישועה והצלה לעולם, כפס"ד הרמב"ם!

ולהוסיף ולהדגיש שעומדים בזמן ד"עקבתא דמשיחא", ובזה גופא – עקבתא דעקבתא דמשיחא, ולכן, אפילו אם עד היום ה' יכול לצאת י"ח בעבודתו של נשיא דורנו (שאפילו פירסם "קץ" וכו', כנ"ל) – הנה

(10) ד"ה יביאו לבוש מלכות פצ"ד ואילך.

# מקומו של ה"אוהל מועד"

וענין זה הוא בהדגשה יתירה כשנמצאים ב"אוהל מועד", "בית ועד למבקשי ה'", שבבית-הכנסת ובית-המדרש דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבו עסק בתורה עבודה וגמ"ח במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ו"קדושה לא זזה ממקומה" – ה"ז מקום מסוגל ביותר להתגלות ד"אוהל מועד" בבית המקדש השלישי, בגאולה האמיתית והשלימה. (משיחת ש"פ ויקהל-פקודי ה'תשנ"א – בלתי מוגה)

## מדוע נהגו למנות למנין דוקא בפסוק "הושיעה את עמך גו"...

בדורות האחרונים דעקבתא דמשיחא, חושך כפול ומכופל דזמן הגלות, לאחרי שכבר **מזמן** "כלו כל הקיצין" – אזי כאשר עשרה מישראל מתאספים יחדיו – שאז מודגש הענין דהשראת השכינה, כמבואר באגה"ק (סכ"ג) גודל העילוי דהשראת השכינה במעמד עשרה מישראל, אף שאינם מדברים בדברי תורה, ועאכו"כ כאשר מתאספים לבית-הכנסת כדי להתפלל להקב"ה, הנה לכל לראש מבקשים הם: "הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאים עד העולם"!

ולכן נהגו למנות בפסוק זה דוקא – מכיון שבו מתבטאת בקשתם של בני"ע על כללות ענין הגאולה: "הושיעה את עמך גו"!"

(משיחת ש"פ ויק"פ, פ' ה' החודש ה'תשמ"ג – בלתי מוגה)

## אלו שיושנים – יטלום ענני שמיא עם מיטותיהם...

[. .] תיכף ומיד ממש זוכים לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקו – "ארו עם ענני שמיא". ואלו שיושנים וחולמים על ענינים אחרים – יטלום ענני שמיא עם מיטותיהם... כך, שיוכלו להמשיך ולישון במנוחה על "ענני שמיא"... וכשיתעוררו משנתם, יתפסו שעוסקים בענין אחר לגמרי (לא בענינים שחולמים אודותם...) – שעומדים בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש, ובבית המקדש!

(משיחת ש"פ ויק"פ, פ' פרה, מבה"ח ניסן ה'תשמ"ח – בלתי מוגה)

## יקחו גם את המכונית של "הצלה" וישימוה על גבי "ענני שמיא"!

ויה"ר שההשתתפות בענין של צדקה הנ"ל וכיו"ב, תהי' הפעולה אשר תכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, ותביא "תשועה והצלה", שאז – ישתמשו במכונית של "הצלה" כדי להסיע – במהירות גדולה – יהודים בריאים ושלמים אל גאולה האמיתית והשלימה, ע"ד מ"ש "והביאו את כל אחיכם גו' ברכב גו' ובכרכרות על הר קדשי גו' כאשר יביאו גו' את המנחה בכלי טהור בית ה'".

ואף שהגאולה תהי' "עם ענני שמיא" – יקחו גם את המכונית של "הצלה" וישימוה על גבי "ענני שמיא"!

(משיחת ש"פ פקודי, פ' שקלים ה'תשמ"ח – בלתי מוגה)

כמ"ש הלא את השמים ואת הארץ אני מלא", אעפ"כ, "מניח (הקב"ה) העליונים ותחתונים ומייחד מלכותו כו"מ ומבקש מילדה קטנה שתדליק נרות שבת קודש, ותברך "אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של שבת קודש" ובפעם הראשונה – גם ברכת "שהחיינו"<sup>6</sup>, ועי"ז תאיר את העולם כולו!

ועד"ז מובן בנוגע למבצע טהרת המשפחה – שזהו כללות תפקידן של נשי ישראל – "פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה"<sup>7</sup> (שזוהי המצוה הראשונה בתורה), ועי"ז כובשים ומבטלים את כללות ענין הגלות – כמרז"ל<sup>8</sup> "אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות שבגוף".

ג. והנה, כשם שיציאת מצרים היתה בזכות נשים צדקניות שהיו באותו הדור<sup>9</sup>, שהן העמידו "בתים" בישראל, בתי כהונה לוי' ומלכות<sup>10</sup> – כמו כן מובן בנוגע לגאולה מגלותנו זה (גלות האחרון), שהגאולה תבוא בזכות פעולתן של נשים צדקניות שבדורנו<sup>11</sup>, שהן מעמידות "צבאות השם" שיהיו ראויים לקבל פני משיח צדקנו, ועי"ז זוכים לצאת מן הגלות אל הגאולה – "בנערנו ובזקנינו ובבנותינו"<sup>12</sup>.

ובקרוב ממש – אפילו ביום השבת, וכמובן, שכאשר משיח צדקנו יבוא ביום השבת, לא ישאלו קושיות כו"<sup>13</sup> – העיקר לצאת מן הגלות רגע אחד קודם!

וכאמור לעיל שהגאולה תהי' עוד בימי חודש אדר, ד"בריא מזלי" ו"תקיף מזלי", וכידוע שחודש אדר קשור עם הענין ד"אדיר במרום ה"<sup>14</sup>. ואז יהיו ימי חודש ניסן בדרך ממילא במעמד ומצב של גאולה.

(משיחת ש"פ ויק"פ, פ' החודש ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

(6) ראה סה"ש תש"נ ע' 481 הע' 38.  
 (7) בראשית א, כח.  
 (8) יבמות סב, א.  
 (9) ראה סוטה יא, ב. שמו"ר פ"א, יב.  
 (10) פרש"י שמות א, כא.  
 (11) ראה יל"ש רות רמז תרו בסופו: "אין הדורות נגאלין אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור". ובפרט בדורנו זה, דור האחרון של הגלות, שהוא הגלגל של  
 הדור שיצאו ממצרים (שער הגלגלים הקדמה כ'. לקוטי תורה וספר הליקוטים (להאריז"ל) שמות ג, ד), שבשכר נשים צדקניות שבדורנו זוכים לגאולה האמיתית והשלימה.  
 (12) כמ"ש ביצי"מ – בא י, ט.  
 (13) דלכאו' ישנו ענין התחומין כו' – ראה עירובין מג, ב. רמב"ם הל' נזירות פ"ד הי"א וב"כ שם. וראה גם לקו"ש ח"א ע' 272. ובכ"מ.  
 (14) תהלים צג, ד.

לאחר שמאז כבר עברו עשרות שנים, הרי זה דבר ברור שהדבר היחיד שעדיין לא נעשה הוא, להביא לידיעתו של כאו"א מישראל שקיום הלכה זו ברמב"ם הוא ענינו הפרטי!

ועפ"ז מובן מדוע אין ברירה ומוכרחים לדבר פעם אחר פעם ולהרעיש ללא הרף אודות הקיצין, אודות ימות המשיח וכל הפרטים שבזה, כדי שידעו את העיקר, אשר אין הכוונה רק אודות המדובר בספרים כו', אלא בהלכה מפורשת הנוגעת לכאו"א אנשים נשים וטף וכולם יחד (ובל' המגילה "ביום אחד") באופן ד"קהל גדול"<sup>11</sup> לשון יחיד.

וזהו גם הטעם לדיבור אודות ז' מצוות בני נח דוקא בזמן האחרון (דאי משום ביטול הסכנה בלבד, כנ"ל, הרי גם זה נתחדש כבר לפני כו"כ שנים):

ביאת משיח צדקנו קשורה, כמובן, בשינוי במצב העולם, ומכיון שרואים שכבר נפעל שינוי בעולם (כנ"ל) ואעפ"כ עדיין לא בא, הרי זה גופא מוכיח ומחזק את הנ"ל, שמעתה הפעולה בזירוז הגאולה נעשתה ענינם הפרטי של כל אחד ואחת!

ג. ויש לעורר אשר לגודל חשיבות הענין, כדאי ונכון שבכל אסיפת כו"כ מישראל יזכירו ויעוררו:

הקשיבו יהודים!

הוספת מעשה אחד ע"י כאו"א מכם – ובפרט ע"י שלשה יהודים ביחד – יכולה להיות המעשה שהוא ה"מכה בפטיש" לפני הגאולה האמיתית והשלימה.

ובהוספה – דע"פ הלכה "מכה בפטיש" יכול להיות ברגע כמימרא, [ונפק"מ להלכה, בהלכות שבת<sup>12</sup> וכמובא גם (ברמז) בפרש"י<sup>13</sup> בנוגע למעשה בראשית (ובאריכות יותר –

(11) ירמ' לא, ז.  
 (12) ראה לקו"ש ח"ה ס"ע 31 ואילך. וש"נ.  
 (13) בראשית ב, ב.

במדרש<sup>14</sup>) בענין "ויכל אלקים ביום השביעי"<sup>13</sup>.

ד. כאמור לעיל, זהו הביאור היחיד בענין זה, לאחר חיפוש, וביגיעה, ביאור מספיק לקושיא הגדולה הנ"ל: "היתכן?! ו"עד מתי"?!...!

ובפרטיות יותר:

מעתה ההשתדלות להביא את הגאולה היא עבודת הרבים, רבים כפשוטו, אנשים, נשים וטף.

דהנה, ישנם ענינים שלגביהם צ"ל לאחרי גיל בר-מצוה, בענינים אחרים צ"ל מעל גיל עשרים (ולדוגמא – מחצית השקל, כמפורש בכתוב, בשיעור חומש היומי "מבן עשרים שנה ומעלה"<sup>15</sup>), ועד"ז ישנם ענינים השייכים דוקא ל"בן ארבעים לבניה"<sup>16</sup> (דהיינו, להיות פוסק דינים<sup>17</sup>), ו"בן חמישים", "בן שישים" או "בן שבעים" וכו' וכו' –

אבל, לאידך גיסא, ישנם דברים כאלו ששייכים לכאו"א ממש, אנשים נשים וטף.

ובנדו"ד – ע"פ המבואר לעיל בארוכה מובן, שפסק-דין הרמב"ם הנ"ל נוגע לכאו"א ממש;

וגם אם עד עתה הי' אפשר לצאת ידי חובה בלימוד ההלכה בלבד, הנה לפי מהלך העולם כעת יש לשוב וללמוד את ההלכה, לימוד בשטורעם הכי גדול, עד שיהא לימוד המביא לידי מעשה – "מעשה אחד" שיביא "ישועה והצלה לעולם"!

לאחר שעבר כבר גם הקץ שנאמר ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו וכבר אין מי שביכולתו לחשב קיצין – ויתירה מזו, אין צורך בחישוב קיצין, "גענוג חשבונות", ו"כלו כל

(14) ב"ר פ"י, ט.  
 (15) תשא ל, יד.  
 (16) אבות ספ"ה.  
 (17) ראה רמ"א יו"ד סרמ"ב סל"א.

מוקדש לעילוי נשמת

**הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר**

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

לתשובה לאלתר לגאולה", ובכוונה שיתבוננו בדבר, מתוך התעניינות, ועד לתוצאות של מעשה בפועל!

ו. ע"פ כל האמור לעיל מובן בפשטות הטעם לאריכות הדיבור, לעיתים קרובות, הן בענין הגאולה והן בענין ההשפעה על אוה"ע לקיים שבע מצוות בני נח:

ריבוי הדיבור אודות הגאולה הוא מפני שעצם הדיבור בדבר מבטל את פיתוי הייצר הרע שבא וטוען שעדיין חסרים לו ענינים אחרים ולמה לו לדאוג אודות משיח צדקנו והגאולה... בני ישראל כבר היו בגלות כל כך הרבה שנים, ובמילא מהיכי תיתי, שישוה בגלות עוד כמה שנים, ואפילו אם הגלות תמשך עוד אלף ותשע מאות שנה – גם לא איכפת לו!!! הוא עסוק בענינים חשובים!

ולכן חוזרים ומדברים על כך פעם אחר פעם כדי לעורר ולהזכיר שאין שום הבדל אם הוא אדם שעסוק בענינים גדולים וטובים או שאיננו עסוק, מדובר על כך ש"שכינתא בגלותא"<sup>24</sup>, בני ישראל הם בגלות, וגם הוא עצמו נמצא בגלות, ואי לא חושך הגלות לא ה' אומר דבר שכזה! ואדרבה – הא גופא ראי' שנמצא **בעמקי הגלות!**

ועוד ועיקר:

לדעת כל גדולי ישראל בזמן האחרון (ולאו דוקא רביים חסידיים) – עומדים עתה לאחר שכבר "כלו כל הקיצין" (כמבואר במפרשי התנ"ך על דניאל<sup>25</sup>, מפרשים שנתקבלו ע"י יראי שמים ועד"ז בעוד כו"כ ספרים)!

ואין צורך בראיות לזה כיון שהדבר נראה ונגלה בעיני בשר, ובפשטות: כשלומדים את הגמרא בסיום וחותם מסכת סוטה רואים שהכוונה **לרגעים אלו**.

ולכן, מובן שדוקא עכשיו הזמן לדבר

(24) זח"ג ד, ב. ועוד. וראה מגילה כט, א.

(25) קאפיטל יב.

הקיצין" בפשטות – צ"ל קיום ההלכה בפועל! וגם אם קיום ההלכה יהי באופן כזה שיעשה "מעשה אחד" שלא לשמה, אלא על מנת להביא ישועה והצלה לעולם – הרי כבר פסק אדה"ז בהלכות ת"ת<sup>18</sup> (ויסודו בגמרא מפורשת<sup>19</sup>) "לעולם יעסוק (או "למד") אדם בתורה ומצוות **שלא** לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה".

ותורת החסידות מוסיפה ומבארת ד"מתוך", היינו שה"לשמה" הוא הוא ה"תוך" ד"שלא לשמה"<sup>20</sup>.

ה. [ . ] ויש להוסיף ולהדגיש דנוסף על הסימנים שבסיום מסכת סוטה, ברור שבזמננו "כלו כל הקיצין", כולל גם, ובפרט, מפני המעמד ומצב המיוחד דדורנו זה ולאחר כל מה שעבר על דור זה בפרט – ו"לא תקום פעמיים צרה"<sup>21</sup>.

ועוד ועיקר – מפני החושך הכפול והמכופל, עד כדי כך שצריך לעורר ולהתווכח וכו' אודות הזכרת משיח צדקנו וענין הגאולה, ולא רק הזכרה **בה**, אלא גם אודות המחשבה אודות משיח...

ויתירה מזו: כיון שכל דבר קשור בתורה באה "טענה" חדשה – מכיון שאמרו חז"ל<sup>22</sup> "ג' דברים באין בהיסח הדעת . . . משיח מציאה", וכמש"נ על משיח "מצאתי דוד עבדי"<sup>23</sup>, אשר לכן, הרי אדרבא **אסור** לדבר על משיח...

ואולם, נשיא דורנו בודאי ידע מחז"ל זה, ואעפ"כ צוה להדפיס את ההכרזה ד"לאלתר

(18) פ"ד ה"ג.

(19) פסחים נ, ב. וש"נ.

(20) ראה לקו"ש ח"כ ע' 50. ועוד.

(21) ל' הכתוב – נחום א, ט (וראה לקו"ש חכ"ג ע' 306 הערה 55).

(22) סנהדרין צז, א.

(23) תהלים פט, כא. וראה ב"ד פכ"ט, ג.

# הגאולה תבוא בזכות פעולתן של נשים צדקניות שבדורנו

א. בנוגע לכללות הענין דתרומת המשכן, מודגשת מעלתן המיוחדת של נשי ישראל – כמפורש בפרשת ויקהל<sup>1</sup> "ויבואו האנשים על הנשים", היינו שהנשים קדמו לאנשים בהבאת תרומת המשכן.

[ועד"ז מציינו בנוגע לכללות נתינת התורה – שלכל לראש נאמר<sup>2</sup> "כה תאמר לבית יעקב", אלו הנשים"<sup>3</sup>, ורק אח"כ "ותגיד לבני ישראל"<sup>2</sup> – הזכרים].

וענין זה מודגש גם בכללות הענין דמגילת אסתר – כמדובר כמ"פ<sup>4</sup> שהמגילה אינה נקראת "מגילת מרדכי", ואפילו לא "מגילת אסתר ומרדכי", אלא "מגילת אסתר", בלבד – כדי להדגיש את גודל מעלתן של נשי ישראל.

ובכל שנה ושנה בימי הפורים מדגישים מחדש ענין זה – היינו, שכאשר נמצאים ב"ברוקלין" בימי הפורים דשנת תשמ"ב, חוזרים וקוראים "מגילת אסתר", תוך כדי הדגשה ששמה של המגילה מורה על גודל מעלתן של נשי ישראל, ומזה מובן עד כמה גדול כחה של אשה בישראל גם בימינו אלו.

ב. [ . ] בנוגע לפועל:

מאחר שמעלתן של נשי ישראל גדול ביותר – צריכות הן להשתדל ולהוסיף בכל המבצעים השייכים במיוחד אליהן: נרות שבת קודש, כשרות האכילה ושת"י, וטהרת המשפחה.

והסדר בזה הוא – לכל לראש – הדלקת נרות שבת קודש, שענין זה שייך אצל בת ישראל עוד קודם שהיא מסוגלת לסייע לאמה במלאכת הבישול הקשורה עם כשרות האכילה ושת"י.

וכמדובר כמ"פ אודות גודל הענין דהדלקת נרות שבת קודש גם ע"י בנות קטנות [וענין זה קשור גם עם תרומת המשכן – כמבואר במדרשי חז"ל שקבלו תרומת המשכן גם מקטנים, ועד"ז מובן בנוגע לקטנות].

ובלשון אדמו"ר הזקן בספר התניא<sup>5</sup>: למרות שהקב"ה "ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין,

(3) מכילתא (ופרש"י) שם.

(4) ראה שיחת תענית אסתר סי"ג ואילך (התוועדות תשמ"ב ח"ב ע' 937).

(5) רפמ"א.

(1) לה, כב – בקשר לנדבת המשכן. וראה פרש"י שם: "שהן (הנשים) היו שם בראשונה, והאנשים נטפלו להן".

(2) יתרו יט, ג.

כאשר משיח יבוא הוא לא ידע משום קונצים, אלא יתבע - "אלה פקודי המשכן"? תרשום לי על פתק: כמה חסידים עשית שיהיו חסידים של הרבי!... על כמה יהודים פעלת שילמדו חת"ת?... על כמה יהודים פעלת שיבואו לומר את כל התהילים בשבת מברכים!...

ב. [. . .] אלו שנסעו עדיין לא הגיעו לגיל עשרים שנה, והגם שראו את הרבי רק בקטנותם קודם שהגיעו להבנה והשגה, ולא זכו שישקיעו בהם ריבוי כחות, אעפ"כ הם נסעו בשמחה וטוב לבב, ללא שום פשט'לעך.

על-ידם תתמלא הכוונה העליונה ד"יפוצו מעינותיך חוצה", והם יביאו את המשיח. ובמילא, הגם שאזניהם הגשמיות אינם שומעים זאת, אבל אצל יהודים גם כשנמצאים רחוק בגשמיות הברכה נמשכת למקבל - אזי שתהי' להם הצלחה מופלגה ללא שום מדידות והגבלות, ובעיקר בענין שלשמו הם נסעו, לייסד בית גדול בתורה, הן בנגלה והן בחסידות, וגם בית גדול בתפלה, כפי שהגמרא אומרת במס' מגילה, בעבודת התפילה (שדוקא עי"ז התומצ"ץ הם כפי הדרוש), ושיקויים אצלם ה"פרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה"<sup>3</sup>, עד ל"נחלה בלי מצרים"<sup>4</sup>.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ פקודי, מבה"ח אדר שני ה'תשכ"ז - בלתי מוגה)

(4) ברכות נא, א. ושי"נ.

(3) בראשית כח, יד.



אודות הגאולה ומכיון שאין יודעים מה עוד מעכב - לעסוק בפועל בכל ענין שע"פ תורה שייך לזה (כנ"ל).

ועד"ז בנוגע לדיבור בענין ז' מצוות בני נח: מכיון שעומדים בזמן קרוב לגאולה, לאחר ש"כלו כל הקיצין", מובן שעתה הוא הזמן המתאים ביותר להכין את העולם כולו להיות ראוי לגאולה - ותתקיים בו תכלית הכוונה ד"לשבת יצרה".

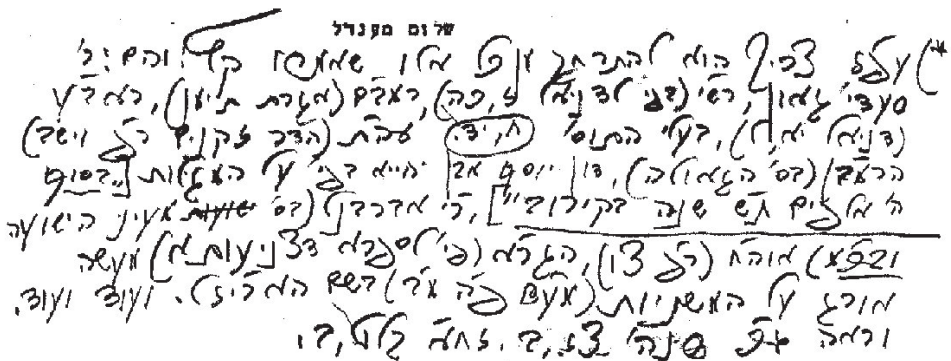
ז. ו"המעשה הוא העיקר" (ולא הדיבור בענין פלוני או בענין פלוני) - מעשה הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו ורואים במוחש שזהו הזמן הכי מוכשר והזמן הכי

אחרון להביא את הגאולה ע"י "מעשה אחד". וע"י עשיית "מעשה אחד" ועוד "מעשה אחד" כו', עד למעשים רבים, הנה, לכל לראש מקיים מצוות מלכו של עולם, וזוכה לחלקו בעוה"ז ולחלקו בעוה"ב, ועד שע"י המצוה, לשון "צוותא וחיבור"<sup>26</sup>, זוכה להתחבר בעצומה"ית'.

וסוף סוף יזכהו הקב"ה למצוא את אותו מעשה, דיבור או מחשבה שע"י זיביא "ישועה והצלה לו ולכל העולם כולו", ובפשטות - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו!

(26) לקו"ת בחוקותי מה, ג. מז, ב. ובכ"מ.

בהמשך למובא בסעיף א' בשיחה אודות הקשיים שהיו לאדמו"ר מהוריי"צ בקשר עם הקול קורא "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", הבאנו צילום (מוקטן) ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א למזכירו הרה"ח ר' שלום מענדל שי' סימפסון על דו"ח שכתב מביקור אצל א' העסקנים בארה"ב בהוראת כ"ק אד"ש מה"מ, ובין השאר כתב כי לאחר שאדמו"ר מהוריי"צ יצא ב"קול קורא" לאלתר לגאולה והחל בכתיבת ס"ת של משיח - התרחק העסקן מליובאוויטש



פענוח הכתי"ק: עפ"ז צריך הוא להתרחק מן כל אלו שאמרו קץ והם: ר' סעדי' גאון, רש"י (בפ' לדניאל ז, כה. ח, יד), רמב"ם (אגרת תימן), ראב"ע (דניאל יא, ל), בעלי התוס' עה"ת (הדר זקנים ר"פ וישב) הרמב"ן (בס' הגאולה), דון יוסף אבן יחיאל בפ' על המגילות "בסוף ה' אלפים ת"ש שנה בקירוב", ר"י אברבנל (בס' מעיני הישועה ובכ"מ) אוה"ח (ר"פ צו), הגר"א (פ' לספרא דצניעותא) מעשה אורג על המשניות (מע"ש פ"ה מ"ב) בשם האריז"ל. ועוד ועוד. וראה ג"כ סנה' צז, ב. זח"א קלט, ב.

מוקדש לעילוי נשמת  
 ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול  
 ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת  
 יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה  
 נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

# הרמב"ם זועק לכל יהודי בכל רגע: אתה יכול להביא תשועה והצלה לעולם כולו!

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

[בנוגע לאפשרות דביאת משיח צדקנו בשבת ויו"ט, הנה,] ההגבלות ד"אין בנין בית המקדש בלילה<sup>1</sup> ואין בנין ביהמ"ק דוחה שבת ויו"ט<sup>2</sup> – אינם, כיון שכל הגבלות אלו הם דווקא כשבונים בידי אדם, אבל "מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוכלל הוא יגלה ויבוא משמים"<sup>3</sup>, ועד"ז ההגבלה דטומאת כהנים איננה, כמבו' בפוסקים<sup>4</sup>.

וכמוכן גם מהגמרא ופס"ד הרמב"ם "צריך כל אדם שיראה עצמו – לעולם – כל השנה כולה כאילו חציו זכאי כו', וכן כל העולם חציו זכאי כו', עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה" – מהלשון "לעולם", "כל השנה כולה" מובן, שזה יכול להיות בכל זמן ממש, ביום ובלילה, בשבת וביו"ט, כולל ברגע זה ממש ביום השבת (ללא הבט על ההגבלות לכאורה של תחומין<sup>5</sup>, וטירחא – אע"פ ששבת ענינה עונג), עאכו"כ שבשבת עצמו – עתה הזמן של רעוא דרעוין!

ומה שישנה השאלה: הרי כבר דובר כו"כ פעמים אודות זה שיכולים וצריכים להביא את משיח "נאו", ואודות ההוספה בהתעסקות במבצעים ובכל התרי"ג מצוות וכו', ולשם מה צריכים שוב לייגע יהודים ("מאטערן אידן") ולא לתת להם לישון, ע"י עשיית התוועדות נוספת ושוב לדבר ע"ז, הרי אלו ענינים שכל אחד מבין לבד?

– אלא שזוהי "שאלה" על הרמב"ם: הרמב"ם הוא זה שזועק לכל יהודי – בתור הלכה לדורות – פעם אחת ועוד פעם ושוב פעם: הסתכל ותראה – בכל רגע ורגע ("לעולם", "כל השנה כולה") אתה יכול להכריע את עצמך ואת כל העולם ולהביא תשועה והצלה עבורך ועבור כל העולם!!

ובלשון הרמב"ם: "צריך כל אדם שיראה עצמו – לעולם – כל השנה כולה כאילו חציו זכאי כו', וכן כל העולם כאילו חציו זכאי כו', עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

הערה 64.

(1) שבועות טו, ב.

(4) כפתור ופרח פ"ו. שו"ת חתם סופר יו"ד סרל"ו. וראה לקו"ש ח"ב ע' 220 ואילך.

(2) שבועות שם. יבמות ו, א.

(3) פרש"י סוכה מא, סע"א – ד"ה אי נמי. ר"ה ל, סע"א

(5) ראה עירובין מג, ב. וראה לקו"ש ח"א ע' 272. ועוד.

– ד"ה לא צריכא. ועוד (נסמנו בלקו"ש ח"ח ע' 418

"כל אדם", שזה כולל את כל בני ישראל ממש, הן אנשים והן נשים (כשהרמב"ם כותב "אדם" בספר ההלכות שלו הכוונה היא גם לאשה<sup>6</sup>), הן טף, בין "בנערינו" ובין "בזקנינו", בין "בבנינו" ובין "בבנותינו"<sup>7</sup>, ואדרבה – מפני עוללים ויונקים יסדת עוז למען צורריך להשביט אויב ומתנקם<sup>8</sup> – ביכלתו בכל רגע ורגע ("לעולם", "כל השנה כולה") להכריע את עצמו וגם את כל העולם כולו ולהביא לשם תשועה והצלה!

ואע"פ שאומרים זאת לאדם פעם אחת – כותב הרמב"ם ש"כל השנה כולה" – "לעולם", זאת אומרת, בכל רגע ורגע האדם צריך להסתכל ע"ז ככה. ולכן, אפילו אם אומרים לו זאת פעם אחת ברגע אחד, זועק לו את זה הרמב"ם שוב פעם ברגע שלאח"ז, ועוד פעם בכל רגע ורגע במשך כל השנה כולה!

והעיקר הוא, שאכן האדם יכול בכל רגע ורגע להביא ("אראפברענגען") תשועה והצלה לעצמו ולכל העולם כולו, וכאמור לעיל – ביום או בלילה, בשבת וביו"ט.

(משיחת ש"פ פקודי, פ' שקלים ה'תשד"ח – בלתי מוגה)

(6) ראה שד"ח כללים מערכת א' אות עג. אציקלופדי' (7) ל' הכתוב – ב, י, ט. תלמודית ערך אדם ע' קסג ובהנסמן שם. (8) תהלים ח, ג.



## משיח לא ידע משום קונצים, אלא יתבע: תרשום לי כמה חסידים עשית שיהיו חסידים של הרבי!...

תרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. כאן המקום להזכיר לטובה, לברכה ולהצלחה מופלגה, את הבחורים השלוחים שנסעו אל מעבר לים, שתהי' להם הצלחה מופלגה למעלה מדרך הטבע, ללא שום מדידות והגבלות, והרי נסיעתם היא בשביל הפצת היהדות והפצת המעינות, וכפי שזה הי' אצלם בשמחה ובטוב לבב.

ולא כאלו האוחזים ומתעקשים להיות כאן דוקא, פה הם נשחקים ("צעריבן"), אינם עושים מאומה, מונחים בענינים של מה-בכך ואף יותר גרוע מזה.

באם היו הם במקום אחר, היו פועלים בהפצת המעינות והפצת היהדות, אבל כאן אינם עושים מאומה ומונחים בענינים של מה-בכך.

משא"כ הבחורים השלוחים הנ"ל, אצלם הי' ה"לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך"<sup>1</sup> פשוט כפשוטו, ללא שום פשט'לאך!

[. ] בקרוב ממש יבוא משיח, ואזי הם (השלוחים) יהיו הראשונים שילכו לקבל פני משיח, ו"נערים פני זקנים ילבינו"<sup>2</sup> – הם יסחבו איתם את כל האחרים...

(2) סוף מס' סוטה.

(1) ר"פ לך.